

עת"א 55399/12/16 - איימן כראג'ה (אסיר) - הובא נגד שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית-המשפט המחוזי בתל-אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים
עת"א 55399-12-16 כראג'ה (אסיר) נ' שירות בתי הסוהר ואח'
03 בינואר 2017
לפני כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי
העותר:
איימן כראג'ה (אסיר) - הובא
על-ידי באי-כוחו - עורכי-הדין גב' נירה שגב וגיא שמר

נגד
המשיבים:
1. שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל
על-ידי באת-כוחם - עו"ד גב' הינד נאבלסי

נוכחים:

בעלי-הדין ובאי-כוח הצדדים

[פרוטוקול הושמט]

ה ח ל ט ה

לפני עתירת עציר שכללה במקור שלושה ראשים לגביהם הלין העציר על ההחלטות שקיבלו המשיבים, ועמד על ביטולן.
שלושת הראשים נוגעים להעברתו לבית-סוהר אחר, שלילת טלפונים למשך פרק-זמן של חודש ימים ושליחת ביקורים
למשך חודש ימים.

בפתח הדיון הובהר כי העותר אינו עומד עוד על הראש הראשון, והדיון התמקד בנושא שלילת הטלפונים ושליחת
הביקורים.

יצוין, כי חלק לא-מבוטל מן הדיון עסק בטענה שלא ניתנה זכות שימוע בקשר לשלילת הביקורים כלל, וכן בטענה
שהמסמך שנחזה לשקף את הליך השימוע בקשר לטלפונים, מסמך שהוצג לעיון בית-משפט במהלך הדיון, אינו משקף
מהלך של שימוע כפי שהוגדר ונקבע בהלכה הפסוקה.

נערכה הפסקה בדיון, במהלכה ערכה באת-כוח המשיבים בדיקה מול הגורמים הרלוונטיים, ובסופה הציגה לבית-משפט

שני מסמכים מיום 26.12.2016, הנוגעים להליך שימוע: האחד בעניין הטלפונים והשני בעניין הביקורים.

עיון בשני המסמכים העלה כי הובהרו לעותר העילות בעטיין נשקלת האפשרות לשלול שיחות וביקורים לתקופה קצובה, והוא בתגובה טען, ודבריו נרשמו, כי אין לו בעיה, ניתן לעשות מה שרוצים, והוא רק מבקש להודיע על העברתו לבית-כלא אחד.

בנסיבות אלה, לאחר שעיינתי במסמכי השימוע וכן במסמכים נוספים ביחס להחלטות נושא העתירה, הגעתי למסקנה כי הטענות הנוגעות לפגמים בהליכי השימוע אינן במקומן ואין להן בסיס.

בהקשר זה אציין, כי לא מצאתי בסיס משפטי לטענת באי-כוח העותר לפיה את השימוע חייב לערוך אותו גורם המוסמך לקבל את ההחלטה הסופית, וכל עוד עורך את השימוע גורם מוסמך על-פי דין, ולא נטען שלא זה מצב הדברים בהליך שלפניי, הרי שלא נפל פגם ביחס לזהות עורך השימוע.

משירדה מעל סדר היום הטענה הנוגעת לשימוע, יש לבחון את ההחלטות לגופן מבחינת סבירותן. בהקשר זה יש לזכור כי מדובר בהחלטה מינהלית, שבית-המשפט נדרש לבחון בדרך של ביקורת שיפוטית את סבירותה, ולוודא שלא נתקבלה מטעמים פסולים או לא ענייניים או בשרירות.

בהקשר זה, ככל שלא מונחים נתונים אחרים, עומדת לרשות חזקת התקינות.

עוד ראוי לציין בכל הנוגע להחלטות המבוססות על שיקולים מודיעיניים, כי היקף התערבותו של בית-המשפט בשיקולים ממין זה הוא מצומצם, וזאת ככל שבית-המשפט נוכח שאכן יש קשר בין אותם שיקולים מודיעיניים לבין ההחלטה שהתקבלה.

בהסכמת באי-כוח העותר, עיינתי במידעים הרלוונטיים. אציין כי קיימים מידעים רבים, וזאת גם כעולה מן הפרפרזה שהועמדה לעיון באי-כוח העותר. חלק מן המידעים נאספו עד לפני מספר חודשים, וחלק מן המידעים הם טריים. חלקם אף לאחר דיון שנמסר לי כי נערך בעתירה נוספת שהגיש העותר ביום 27.10.2016.

מבלי לפרט את תוכן המידעים החסויים, אציין כי בעיקר בידיעה 160535-949, שהיא ידיעה מן העת האחרונה, קיימים נתונים קונקרטיים מוחשיים מגבירי סיכון, שיש להם רלוונטיות וזיקה ישירות למגבלות שנקבעו בעניינו של העותר, לרבות למגבלות החלות על כל תקשורת שהיא, כולל תקשורת עם בני המשפחה.

לא מצאתי בנסיבות אלה כי ההחלטה, בעיתוי שבו התקבלה, היא החלטה שרירותית, ולא מצאתי כי נפל פגם באותה החלטה, באופן המצדיק ומחייב התערבות בית-משפט וביקורת שיפוטית.

גם לעניין פרק הזמן של 30 ימים, בשל הנתונים שהוצגו בפניי, איני סבורה כי מדובר בפרק-זמן שאינו מידתי או בהתנהלות המבוצעת מטעמים שרירותיים ושלא בהתאם לסמכויות על-פי דין.

לקראת סיום הדיון עמד באי-כוח העותר על הקושי שחווים ילדי העותר, והציג אסמכתאות לעניין קשיים רגשיים של

הילדים. בנסיבות האמורות, דומה בעיניי שיש מקום לפנייה של העותר אל הגורמים הרלוונטיים בבקשה לאפשר לו שיחות טלפון עם ילדיו בפיקוח, וראוי שהנושא יישקל בחיוב על-ידי מקבלי ההחלטות. בעת הזו מצאתי להורות, לפני משורת הדין, כי תינתן לעותר האפשרות לקיים שיחה טלפונית אחת, בפיקוח, עם ילדיו, במסגרתה יוכל להבהיר להם כי לא יוכל ככל הנראה לדבר עימם בעת הקרובה.

מעבר לכך, אין מקום להתערבות נוספת והעתירה נדחית.

ניתנה והודעה בפומבי היום, ה' בטבת התשע"ז, 03/01/2017, במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

ה ח ל ט ה

אכן החלטתי הנקודתית ניתנה משיקולים הומניטריים, ואף לאחר שלקחתי בחשבון את העובדה שגם בעבר היו קיימים מידעים בעלי תכנים פחותים אמנם, אך אף הם מגבירי מסוכנות, ולמרות זאת לא הייתה מגבלה כלשהי בביקורים ובשיחות טלפון.

עם זאת, משעותרת באת-כוח המשיבים לעיכוב ביצוע, אני מורה כי החלטתי הנקודתית לא תבוצע לפני יום 5.1.2017 שעה 10:00, וככל שבאי-כוח המשיבים יגישו רע"ב על החלטתי הנקודתית, יעוכב ביצוע אותה החלטה עד מתן החלטה ברע"ב.

ניתנה והודעה בפומבי היום, ה' בטבת התשע"ז, 03/01/2017, במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת